

A Kúria a dr. Mező Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó Judit ügyvéd által képviselt I. rendű, valamint II. rendű alperes ellen hagyatéki hitelezői igény iránt a Székesfehérvári Városi Bíróság előtt 17.P.20.082/2010. számon folyamatban volt és a Fejér Megyei Bíróság 2.Pf.21.427/2011/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 43. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fejér Megyei Bíróság 2.Pf.21.427/2011/5. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 80.000 (Nyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 270.000 (Kettőszázhetvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az örökhagyó 2009. szeptember 29-én hunyt el. Közte, valamint a felperes között 2004. november 18-án gondozási szerződés jött létre, amelyben a felperes mint gondozó a az akkor még az örökhagyó tulajdonát képező lakásban való lakhatásért vállalta azt, hogy az örökhagyó gondját viseli. A felperes a szerződés megkötésének a napján a lakásba beköltözött. A szerződés szerint a gondozás költségeit az örökhagyó, a háztartás kiadásait, a közüzemi díjakat - beleértve ebbe az ételmezés költségeit is - a szerződő felek fele-fele arányban viselték.

2006. október 29-én az örökhagyó mint eltartott és a felperes mint eltartó között tartási szerződés jött létre, amelynek alapján **perbeli** lakás - tartás fejében - a felperes tulajdonába került a II. rendű alperes haszonélvezeti jogával terhelten. A felek a szerződésben az ingatlan értékét 5.600.000 forintban, a vállalt tartási szolgáltatás értékét havi 80.000 forintban jelölték meg.

A szerződés 6. pontja a következőket tartalmazta:

„Eltartott kijelenti, hogy Eltartó már 2004. óta gondoskodik a tartásáról. Ezen időponttól Eltartó a saját lakásából Eltartotthoz költözött, tekintettel arra, hogy Eltartott súlyos betegsége miatt állandó felügyeletre és gondozásra szorul. 2004-től kezdődően Eltartó folyamatosan ellátja az 5. pontban felsorolt feladatokat.

Eltartott kijelenti, hogy kizárólag a havi nyugdíjából él, megtakarítással nem rendelkezik. A havi nyugdíja nem elegendő az életviteléhez szükséges kiadásokra, ezért élelmezését, valamint a lakás rezsijét a megjelölt időponttól kezdődően Eltartó viseli. Munkadíjat sem tud fizetni Eltartó részére az előzőekben megjelölt anyagi helyzete miatt.

Eltartó kijelenti, hogy 2004. óta a fentiek szerint Eltartó által viselt költségének jogcímén továbbá a személyes munkavégzésének ellenértéke fejében 2.700.000 forinttal tartozik Eltartónak."

Az örökhatározó 2009. szeptember 28-án „Fizetési Elismervény.” elnevezésű tartozáselismervő nyilatkozatot tett, amely szerint elismeri, hogy gondozójának, azaz a felperesnek 2.700.000 forinttal tartozik a 2004. november 18-tól 2006. október 29-ig ki nem fizetett gondozásért. A nyilatkozatban az örökhatározó kéri a II. rendű alperest mint feleségét, hogy ezt az összeget a felperesnek fizesse ki.

Az örökhatározó rokkantnyugdíjas volt, a 2002. szeptember 1-től 2003. június 30-ig járó rokkantsági nyugdíjának összesen 723.712 forintos összegét a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 2003. június 5-én utalta át a részére. A gondozási szerződés megkötésekor az örökhatározó havi 110.000 forint körüli nyugdíjjal rendelkezett. Ugyanebben az időszakban a felperesnek 70-75.000 forint volt a havi nyugdíja.

Az örökhatározó és a II. rendű alperes házastársak voltak, közöttük a házastársi életközösség 1997. április 18-án megszakadt és az később már nem állt helyre. Az örökhatározó törvényes örököse a gyermeke, az I. rendű alperes. A hagyatékok összértéke 1.760.000 forint volt.

A felperes keresetében egyetemlegesen kérte kötelezni az alpereseket 2.700.000 forint és ennek 2006. október 29. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Kereseti kérelmét az I. rendű alperessel szemben hagyatéki hitelezői igényként, a II. rendű alperessel szemben házastársi közös vagyoni tartozás jogcímén terjesztette elő. Kereseti kérelmében a gondozás ellenértéke keletkezésének időtartamát a 2004. november 18-tól 2006. október 29-ig terjedő időszakban jelölte meg.

Az alperesek kérték a kereset elutasítását. Vitatták annak

jogalapját és az összecszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Álláspontja szerint a felperes által becsatolt elismervényre mint okiratra tekintettel az alpereseket terhelte annak a bizonyítása, hogy az abban foglalt tartozás nem áll fenn. A felperes személyes előadása, az eljárás során kihallgatott tanúk vallomása és a becsatolt okirat tartalma alapján úgy ítélte meg, hogy az ellenbizonyítás eredményre vezetett, a felperes nem nyújtott olyan szolgáltatást az örökhagyónak, amely ellenszolgáltatás nélkül maradt volna, arra is figyelemmel, hogy a gondozás ellenértéke maga a lakhatás volt.

Meghatározó jelentőséget tulajdonított a felperes perbeli nyilatkozataiban rejlő ellentmondásoknak, így annak, hogy a keresethez képest - személyes meghallgatása során - egy másik - rövidebb - időszakot jelölt meg arra vonatkozóan amikor a tartozás keletkezett; továbbá, hogy az örökhagyó rendelkezett olyan jövedelemmel, amelyből az ellátását biztosítani tudta.

Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében a felperes állította, hogy az alperesek a keresetét egyértelműen alátámasztó két okirati bizonyítékkal szemben ennek valótlanágát nem tudták igazolni.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben lefolytatott bizonyítási eljárás során feltárt adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, és a bizonyítékok megfelelő értékelésére figyelemmel mindenben helytálló az abból levont jogi következtetése is. Rámutatott, hogy a felperes részben olyan időszakra vonatkozóan terjesztette elő az igényét, amikor az örökhagyóval még nem állt semmilyen kapcsolatban, az ezt meghaladó időszakban nyújtott szolgáltatásai ellentételezése pedig konkrétan és egyértelműen meghatározásra került. A felperesnek ebben az időben a rezsi és az élelmezés költségeihez is fele részben hozzá kellett járulnia, az örökhagyó pedig még nem volt olyan elesett mint a későbbi években. A lakhatás ellenértékét is figyelembe véve úgy ítélte meg, hogy a keresetlevélben állított követelés még akkor sem keletkezhetett volna megtérítési igényt, ha a lakás teljes rezsijét és a két fő élelmezését kizárólag a felperes biztosította volna.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és a keresettel egyező új határozat meghozatalára irányult. Hivatkozott arra, hogy a tartási szerződéssel mint teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben valóban megengedett az ellenbizonyítás, de az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredményeként még mérlegelés alapján sem lehetett volna megállapítani azt, hogy az

örökhagyó tartozáselismerése, vagy a tartási szerződésben tett nyilatkozata nem felel meg a valóságnak.

Az I. és II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 275.§ (4) bekezdése értelmében jogszabálysértésre hivatkozással - egyebek mellett - a jogerős határozat eredményesen csak akkor támadható, ha az ügyben eljáró bíróságok a jogvita elbírálásához szükséges mértékben a tényállást nem derítették fel, a bizonyítékok egybevetése során a logika szabályaival ellentétes, vagy nyilvánvalóan okszerűtlen következtetéseket vontak le és az ily módon megállapított tényállás alapján téves jogi álláspontra helyezkedtek. A perbeli esetben ez nem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a megfelelő terjedelemben folytatta le és a bizonyítékokat súlyuknak megfelelően értékelte, ennek eredményeképpen mindkét fokú bíróság helytálló jogi következtetésekre jutott.

Ezzel kapcsolatban a Kúria még a következőkre mutat rá. A felperes követelésének a bizonyítására tartozáselismerést tartalmazó teljes bizonyító erejű magánokiratot is becsatolt. Az okirat szerint a tartozás jogcíme gondozási díj. Az abban foglaltak bizonyító erejét azonban a szintén általa csatolt két további teljes bizonyító erejű okirat is lerontja. A gondozási szerződés ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy a gondozás ellenértéke a lakhatás, a szerződés alapján az örökhagyó egyéb szolgáltatás nyújtására nem volt köteles. A tartási szerződés 6. pontja a tartozáselismerő nyilatkozattal ellentétben a tartozás jogcímeként a személyes munkavégzés (gondozás) mellett egyéb költségeket is megjelöl (lakásrezsi, élelmezési költség).

A gondozási és a tartási szerződésben, valamint a tartozáselismerő okiratban foglalt nyilatkozatok közötti ellentmondás feloldása szempontjából meghatározóak voltak a felperesnek a személyes meghallgatása és az elsőfokú eljárás során tett egyéb nyilatkozatai. Ezekből az derült ki, hogy a felperes ellentmondásba keveredett mind a tartozás jogcíme,összepszerűsége, mind keletkezésének időpontja tekintetében. Keresetében azt pedig csak állította, de az eljárás során nem bizonyította, hogy a gondozási szerződést utóbb - annak megkötését követő kettő-három hónappal később - a felperes és az örökhagyó szóban úgy módosították, hogy a továbbiakban az örökhagyó havi 80.000 forintot köteles a felperes részére megfizetni.

A felperes által előadottak az okiratokban rejlő ellentmondás feloldására nem voltak alkalmasak, ezért a Kúria egyetértett a jogerős ítéletben foglalt következtetésekkel: a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az örökhagyónak vele szemben gondozás vagy más

jogcímen a perbeli időszakban tartozása keletkezett.

A jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján azt hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a felperest kötelezte a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az alperesek felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2012. október 24.

Dr. Orosz Árpád a tanács elnöke s.k., Dr. Kiss Gábor előadó bíró s.k., Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző